Переклад Пафнутія Голопупенка (Владислава Слободяна)

…Сигнал прийшов з третього сектора. Чіткий сигнал — несанкціоноване пересування. В таких випадках слід чекати тридцять секунд — якщо це помилка, то людина встигає повернутись. Але сигнал не припинився.

Я вийшов з вартівні. Пішов по коридору — спочатку повільно, а потім все швидше. Порушник не втече, я знаю, але ризикувати не варто. Десь у глибині свідомості пульсує канал зв'язку з координатором. Я майже відчуваю ту швидкість, з якою машина опрацьовує інформацію. Щось довго немає нових даних…

Восьмий ярус третього сектора.

Другий поверх, коридор № 12.

Швидкість руху — біля семи кілометрів на годину.

Двоє. Особисті номери стерті.

…Ось зараз я набрав максимальну швидкість. Лампи на стелі злилися у мерехтливі білі смуги, рідкі працівники нічної зміни шарахають до стін коридору. Двоє. Їх двоє. Що ж, випадок, схоже, буденний. І ще — вони зуміли стерти свої номери. Отже, їм років зо двадцять, не менше. А я гадав, школярі — вони також часто втікають удвох. Координатор знову і знову опрацьовує ту ж саму інформацію. Що він там збирається знайти? Втім, це не моя справа… Я повинен знайти порушників.

Стрибок у ліфт, двері якого повільно сходяться. Встиг. Не міг не встигнути — все було розраховано точно. В ліфті — троє. Глядять з острахом, хоча й намагаються посміхатись. Нічого, звик. Звик…

Восьмий ярус третього сектора.

Перший поверх, коридор № 367.

Швидкість руху — біля п'яти кілометрів на годину.

Вік — 18 років.

Я вже на восьмому ярусі. Тепер до шахти внутрішніх перевезень, швидко… Отже, їм вісімнадцять. Правильно, завтра — день урочистого одруження молоді… Символ їхнього вступу до дорослого життя. І хоча розрахунки завжди бездоганні, але знаходяться незадоволенні. Іноді тікають… Чому? Часто намагаюся це зрозуміти.

Сьомий ярус третього сектора.

Дев'яносто шостий поверх, коридор № 4.

Швидкість руху — близько чотирьох кілометрів на годину.

Втомилися… Втомилися, втікачі. А я не втомлюся, ось зараз спущуся на ярус нижче і… А як вони примудрилися перейти з ярусу до ярусу? Адже це не простий фотоблок на поверхах…

Сьомий ярус третього сектора.

Дев'яносто п'ятий поверх, коридор № 14.

Швидкість руху — близько дев'яти кілометрів на годину.

Енергія в ліфтових шахтах відключена, користуйся сходами.

Злякалися. Відчули щось… Нічого, я вже поруч. Зовсім поруч.

Місцеперебування не змінилося.

Об'єкти не рухаються.

Увага: між'ярусовий турнікет було виведено з ладу енергорозрядом високої потужності.

Координатор не додає "будь обережний". Я кажу це собі сам. Потом перетинаю перехрестя і вбігаю до чотирнадцятого коридору. Тут порожньо — мабуть, поверх законсервовано. Я прискорюсь до максимуму; головне — несподіваність. Останній поворот, і вони опиняються переді мною. Стрункий високий хлопець в сірому комбінезоні і темноволоса дівчина у блакитній сукні. Вона сидить на підлозі, хлопець схиляється до неї. Здається, в неї щось із ногою. Ну і чудово… Але хлопець все ж встигає повернутись. Він тягне з кишені маленький блискучий предмет і робить крок убік, заслонюючи дівчину. Мабуть, якщо б він зосередився на одній дії, він мав би надію встигнути.

Я стрибаю. Хлопець устиг, заслонив дівчину. Яка різниця… Я даю розряд, і сліпуча біла іскра б'є уперед, прямо у кишеньку на сірому комбінезоні. Енергії повинно вистачити на двох, я вже мав такі випадки. Так і є, вистачило.

Я іду назад по коридору. Тепер можна і не поспішати, справу зроблено. Вранці їх підберуть і покажуть всьому

поверхові, з якого вони втекли. Три дні їх нерухомі тіла, обтягнені спеціальною плівкою, висітимуть у залі зборів. Мабуть, з місяць буде тихо. А потім нова втеча. Чому?

Не можу збагнути. Вони ситі. Одягнені. Їх вчасно ремонтують… тобто лікують. Для чого їм тікати, адже вони знають, що ще ніхто не покидав місто. Для чого?

Я — лише машина. Шість лап, груба подоба голови… Мозок захований за товстою бронею. Мене звуть Механічним Псом, і мене влаштовує це ім'я. Мене все влаштовує. Але одного я не можу зрозуміти — чому вони тікають? Чому?

Третій ярус другого сектора.

Шостий поверх, коридор № 3.

Об'єкт поодинокий.

Спочатку слід зачекати тридцять секунд…